

Conaret, 2,5 mg, 60 tabletek

Nasza cena: 6,77 zł

Opis słownikowy

Dawka	2,5 MG
Opakowanie	*60
Postać	Tabletki
Producent	Zentiva
Rejestracja	Lek na receptę pełnopłatny

Opis produktu

Opis

Conaret, 2,5 mg, 60 tabletek

Co to jest lek Conaret i w jakim celu się go stosuje

Substancją czynną leku Conaret jest bisoprolol. Bisoprolol należy do grupy leków nazywanych beta-adrenolitykami. Leki te wpływają na reakcję organizmu na niektóre impulsy nerwowe, szczególnie w sercu. W rezultacie bisoprolol zwalnia czynność serca i w ten sposób zwiększa wydajność serca w pompowaniu krwi wewnątrz organizmu. Równocześnie zmniejsza ilość krwi potrzebną sercu, a także jego zużycie tlenu.

Conaret jest stosowany w leczeniu stabilnej, przewlekłej niewydolności serca. Niewydolność serca pojawia się, jeśli mięsień serca jest słaby i nie jest w stanie przepompować wystarczającej ilości krwi, aby zaspokoić potrzeby organizmu. Jest stosowany w skojarzeniu z innymi lekami przeznaczonymi do leczenia tej choroby (takimi jak inhibitory konwertazy angiotensyny, leki moczopędne i glikozydy nasercowe).

Dodatkowo leki Conaret w dawkach 5 mg i 10 mg są stosowane w leczeniu wysokiego ciśnienia tętniczego krwi (nadciśnienia tętniczego) i bólu w klatce piersiowej spowodowanego zmniejszeniem przepływu krwi w tętnicach wieńcowych (choroby niedokrwiennej serca: dławicy piersiowej).

Kiedy nie przyjmować leku Conaret

- jeśli pacjent ma uczulenie na bisoprololu fumaran lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku
- jeśli u pacjenta występuje ciężka astma oskrzelowa;
- jeśli u pacjenta występuje choroba naczyń w zaawansowanym stadium, powodująca zmniejszenie ukrwienia rąk i nóg (miażdżyca zarostowa tętnic obwodowych);
- jeśli u pacjenta występują ciężkie zaburzenia krążenia w kończynach (jak zespół Raynauda), które mogą powodować mrowienie,

- blednięcie lub sinienie palców rąk i stóp;
- jeśli u pacjenta występuje nieleczony guz chromochłonny (rzadko występujący nowotwór nadnerczy);
- jeśli u pacjenta występuje kwasica metaboliczna (zaburzenie powodujące nadmierne gromadzenie kwasów we krwi).

Nie należy przyjmować leku Conaret, jeśli u pacjenta występują następujące zaburzenia czynności serca:

- ostra niewydolność serca;
- nasilenie niewydolności serca wymagające dożylnego wstrzyknięcia leków zwiększających siłę skurczów serca;
- wolna czynność serca (mniej niż 50 skurczów na minutę);
- ciśnienie krwi (ciśnienie skurczowe poniżej 90 mmHg);
- niektóre zaburzenia czynności serca powodujące bardzo wolną lub niewyrównaną pracę serca;
 - wstrząs kardiogeny (ciężkie zaburzenie czynności serca powodujące niskie ciśnienie tętnicze i niewydolność krążenia).

W razie wątpliwości, czy którykolwiek z powyższych stanów dotyczy pacjenta, należy zwrócić się do lekarza.

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Jeśli występuje którykolwiek z poniższych stanów, przed rozpoczęciem przyjmowania leku Conaret należy porozmawiać z lekarzem lub farmaceutą; lekarz lub farmaceuta może uznać, że konieczna jest szczególna ostrożność (na przykład podanie dodatkowych leków lub częstsze przeprowadzenie kontroli):

- cukrzyca;
- ścisła głódówka;
- niektóre choroby serca, takie jak zaburzenia rytmu serca lub silny ból w klatce piersiowej w spoczynku (dławica Prinzmetalą);
- zaburzenia dotyczące nerek lub wątroby;
- niezbyt ciężkie zaburzenia krążenia krwi w kończynach;
- przewlekła choroba płuc lub niezbyt ciężka astma oskrzelowa;
- występowanie łuszczących się zmian skórnych (łuszczyca), również w wywiadzie;
- guz rdzenia nadnerczy (chromochłonny).
- zaburzenie czynności tarczycy.

Poza tym należy powiedzieć lekarzowi, jeśli planowane jest:

- leczenie odczulające (np. w celu uniknięcia kataru siennego), ponieważ Conaret może zwiększać prawdopodobieństwo wystąpienia reakcji alergicznej lub zwiększać nasilenie takiej reakcji;
- zabieg chirurgiczny w znieczuleniu ogólnym, ponieważ Conaret może zmieniać reakcję organizmu na podawane leki.

Jeżeli u pacjenta występuje przewlekła choroba płuc lub niezbyt ciężka astma oskrzelowa, należy natychmiast powiedzieć lekarzowi, jeśli podczas stosowania leku Conaret wystąpią nowe trudności w oddychaniu, kaszel, świszczący oddech po wysiłku fizycznym itd.

Dzieci i młodzież

Nie zaleca się stosowania leku Conaret u dzieci i młodzieży.

Lek Conaret a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować.

Nie należy stosować poniższych leków razem z lekiem Conaret bez specjalnego zalecenia lekarza:
- niektóre leki stosowane w leczeniu zaburzeń rytmu serca (leki przeciwarytmiczne klasy I, takie

jakchinidyna, dyzopiramid, lidokaina, fenytoina, flekainid, propafenon);
- niektóre leki stosowane w leczeniu nadciśnienia tętniczego, dławicy piersiowej lub zaburzeń rytmu serca (antagoniści wapnia, jak werapamil i diltiazem);
- niektóre leki stosowane w leczeniu nadciśnienia tętniczego, takie jak klonidyna, metylodopa, moksonidyna, rylmenidyna. Nie należy jednak przerywać przyjmowania tych leków bez porozumienia się z lekarzem.

Przed zastosowaniem poniższych leków jednocześnie z lekiem Conaret należy rozmawiać z lekarzem, być może lekarz zaleci częstsze kontrole lekarskie:

- niektóre leki stosowane w leczeniu nadciśnienia tętniczego lub dławicy piersiowej (antagoniści wapnia pochodne dihydropirydyny, takie jak felodypina i amlodypina);
- niektóre leki stosowane w leczeniu zaburzeń rytmu serca (leki przeciwarytmiczne klasy III, takie jak amiodaron);
- miejscowo stosowane beta-adrenolityki (takie jak krople do oczu przeznaczone do leczenia jaskry);
- niektóre leki stosowane w leczeniu np. choroby Alzheimera lub jaskry (parasympatykomimetyki, takie jak takryna czy karbachol) lub leki stosowane w leczeniu ostrych zaburzeń serca (sympatykomimetyki, takie jak izoprenalina, dobutamina i orcyprenalina);
- leki przeciwcukrzycowe, w tym insulina;
- środki stosowane w znieczuleniu ogólnym (na przykład w czasie operacji);
- glikozydy naparstnicy stosowane w leczeniu niewydolności serca;
- niesteroidowe leki przeciwzapalne (NLPZ) stosowane w leczeniu zapalenia stawów, łagodzeniu bólu i zapalenia (na przykład ibuprofen i diklofenak);
- wszystkie leki mogące obniżać ciśnienie tętnicze, jako działanie pożądane lub niepożądane, takie jak leki przeciwnadciśnieniowe, niektóre leki przeciwdepresyjne (trójpierścieniowe leki przeciwddepresyjne), niektóre leki przeciwpadaczkowe lub stosowane podczas znieczulenia ogólnego (barbiturany takie jak fenobarbital) oraz niektóre leki stosowane w chorobach psychicznych, charakteryzujących się utratą kontaktu z rzeczywistością (pochodne fenotiazyny np. lewomepromazyna);
- meflochina, stosowana w zapobieganiu i leczeniu malarii;
- leki stosowane w leczeniu depresji, nazywane inhibitorami monoaminooksydazy (z wyjątkiem inhibitorów MAO-B) takie jak moklobemid.

Ciąża i karmienie piersią

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

Ciąża

Istnieje ryzyko, że stosowanie leku Conaret w czasie ciąży może zaszkodzić dziecku. Jeśli pacjentka jest w ciąży lub planuje zajście w ciążę, powinna powiedzieć o tym lekarzowi. Lekarz zdecyduje, czy można przyjmować Conaret w czasie ciąży.

Karmienie piersią

Nie wiadomo, czy bisoprolol przenika do mleka kobiecego, dlatego nie zaleca się stosowania leku Conaret w okresie karmienia piersią.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

Lek, w zależności od tego, jak jest tolerowany, może zaburzać zdolność prowadzenia pojazdów lub obsługiwanie maszyn. Należy zachować szczególną ostrożność na początku leczenia, po zwiększeniu dawki lub po zmianie leków, jak również w razie łączenia leku z alkoholem.

Testy antydopingowe

Stosowanie leku Conaret może powodować dodatnie wyniki testów antydopingowych. Stosowanie leku Conaret jako substancji

dopingowej może stwarzać zagrożenie dla zdrowia.

Jak przyjmować lek Conaret

Ten lek należy zawsze przyjmować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

W czasie stosowania leku Conaret konieczne są regularne kontrole lekarskie. Jest to szczególnie istotne na początku leczenia, w czasie zwiększania dawki i w przypadku zakończenia leczenia.

Tabletkę należy przyjmować rano z posiłkiem lub niezależnie od posiłku, popijając wodą. Tabletki nie należy kruszyć ani żuć. Linia podziału na tabletkę nie jest przeznaczona do przełamywania tabletki. Zazwyczaj leczenie lekiem Conaret jest długotrwałe.

Przewlekła niewydolność serca

Dorośli, w tym osoby w podeszłym wieku

Leczenie bisoprololem rozpoczyna się od małych dawek, które następnie stopniowo zwiększa się. Lekarz zadecyduje, jak zwiększać dawkowanie. Zazwyczaj odbywa się to w następujący sposób:

- 1,25 mg bisoprololu raz na dobę przez tydzień
- 2,5 mg bisoprololu raz na dobę przez tydzień
- 3,75 mg bisoprololu raz na dobę przez tydzień
- 5 mg bisoprololu raz na dobę przez cztery tygodnie
- 7,5 mg bisoprololu raz na dobę przez cztery tygodnie
- 10 mg bisoprololu raz na dobę w leczeniu podtrzymującym (stosowanym na stałe).

Maksymalna zalecana dawka wynosi 10 mg bisoprololu na dobę.

W zależności od tego, jak lek jest tolerowany, lekarz może zdecydować o wydłużeniu czasu między zwiększeniami dawki. Jeśli choroba się nasili lub jeśli lek nie będzie tolerowany, konieczne może być ponowne zmniejszenie dawki lub przerwanie leczenia. U niektórych pacjentów wystarczająca może się okazać dawka podtrzymująca mniejsza niż 10 mg bisoprololu. Lekarz ustali odpowiednie postępowanie.

W razie konieczności przerwania leczenia lekarz zwykle zaleci stopniowe zmniejszanie dawki leku, w przeciwnym razie choroba może ulec zaostrzeniu.

Wysokie ciśnienie krwi (nadciśnienie tętnicze)

Dorośli, w tym osoby w podeszłym wieku

O ile lekarz nie zaleci inaczej, zalecana dawka wynosi 5 mg bisoprololu raz na dobę. W łagodniejszych postaciach nadciśnienia tętniczego (ciśnienie rozkurczowe do 105 mmHg) właściwe może się okazać podawanie 2,5 mg raz na dobę, z zastosowaniem innych leków o odpowiedniej mocy.

W razie konieczności dawkę można zwiększyć do 10 mg bisoprololu na dobę. Dalsze zwiększanie dawki jest uzasadnione tylko w wyjątkowych przypadkach.

Maksymalna zalecana dawka wynosi 20 mg raz na dobę.

Choroba niedokrwienna serca (dławica piersiowa)

Dorośli, w tym osoby w podeszłym wieku

O ile lekarz nie zaleci inaczej, zalecana dawka wynosi 5 mg bisoprololu raz na dobę.

W razie konieczności dawkę można zwiększyć do 10 mg bisoprololu na dobę. Dalsze zwiększanie dawki jest uzasadnione tylko w wyjątkowych przypadkach.

Maksymalna zalecana dawka wynosi 20 mg raz na dobę.

Wysokie ciśnienie krwi (nadciśnienie tętnicze) i choroba niedokrwienności serca (dławica piersiowa)

Dawkowanie u pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby lub nerek

U pacjentów z łagodnymi do umiarkowanych zaburzeniami czynności wątroby lub nerek zwykle nie ma potrzeby modyfikowania dawkowania. U pacjentów z ciężkimi zaburzeniami czynności nerek (klirens kreatyniny < 20 ml/min) lub ciężkimi zaburzeniami czynności wątroby nie należy stosować dawki większej niż 10 mg bisoprololu fumaranu na dobę.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Conaret

W przypadku zażycia większej liczby tabletek leku Conaret niż zalecana, należy natychmiast skontaktować się z lekarzem. Lekarz zdecyduje, jakie działania należy podjąć.

Objawy przedawkowania mogą obejmować zwolnienie czynności serca, trudności w oddychaniu, zawroty głowy lub drżenia (spowodowane zmniejszeniem stężenia cukru we krwi).

Pominięcie zastosowania leku Conaret

Nie należy stosować dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki. Należy przyjąć zwykłą dawkę następnego dnia rano.

Przerwanie przyjmowania leku Conaret

Nie wolno przerywać przyjmowania leku Conaret, jeśli nie zaleci tego lekarz. W przeciwnym razie może spowodować to znaczne nasilenie objawów.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem tego leku należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią. Aby zapobiec ciężkim reakcjom, należy skontaktować się z lekarzem, jeśli objawy niepożądane są ciężkie, wystąpiły nagle lub szybko się nasilają.

Najcięższe działania niepożądane są związane z czynnością serca:

- wolna częstość rytmu serca (może wystąpić u więcej niż 1 na 10 osób – u pacjentów z przewlekłą niewydolnością serca; może wystąpić u nie więcej niż 1 na 100 osób – u pacjentów z nadciśnieniem tętniczym lub dławicą piersiową);
- zaostrzenie niewydolności serca (może wystąpić u nie więcej niż 1 na 10 osób);
- wolna lub nieregularna czynność serca (może wystąpić u nie więcej niż u 1 na 100 osób).

W przypadku wystąpienia zawrotów głowy, osłabienia lub trudności w oddychaniu należy jak najszybciej skontaktować się z lekarzem.

Pozostałe działania niepożądane przedstawiono poniżej, według częstości ich występowania.

Często (mogą występować u mniej niż 1 na 10 osób):

- uczucie zmęczenia*, osłabienie (u pacjentów z przewlekłą niewydolnością serca), zawroty głowy*, bóle głowy*;
- uczucie zimna lub drętwienia rąk lub stóp;
- niskie ciśnienie krwi;
- zaburzenia żołądkowo-jelitowe, takie jak nudności, wymioty, biegunka lub zaparcie.

*objawy te występują głównie na początku leczenia. Są zwykle łagodne i ustępują w ciągu 1 do 2 tygodni po rozpoczęciu leczenia.

Niezbyt często (mogą występować u mniej niż 1 na 100 osób):

- uczucie osłabienia (u pacjentów z nadciśnieniem lub dławicą piersiową);
- zaburzenia snu;
- depresja;
- zawroty głowy podczas wstawiania;

- problemy z oddychaniem u pacjentów z astmą lub przewlekłą chorobą płuc;
- osłabienie lub kurcze mięśni.

Rzadko (mogą występować u mniej niż 1 na 1000 osób):

- zaburzenia słuchu;
- alergiczny nieżyt błony śluzowej nosa;
- zmniejszone wydzielanie łez (istotne, jeśli pacjent stosuje soczewki kontaktowe);
- zapalenie wątroby, które może powodować zażółcenie skóry lub białkówki oczu;
- zmiany w wynikach niektórych badań krwi, dotyczących czynności wątroby lub stężenia tłuszczów we krwi;
- reakcje alergiczne, takie jak świąd, zaczerwienienie twarzy, wysypka. Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, w przypadku wystąpienia cięższych reakcji alergicznych, do których mogą należeć obrzęk twarzy, szyi, języka, jamy ustnej lub gardła, lub trudności w oddychaniu.
- zmniejszenie sprawności seksualnej (zaburzenia potencji);
- koszmarny senne, omamy;
- omdlenie.

Bardzo rzadko (mogą występować u mniej niż 1 na 10 000 osób):

- podrażnienie lub zaczerwienienie oczu (zapalenie spojówek);
- wypadanie włosów;
- wystąpienie lub nasilenie łuszczących się zmian na skórze (łuszczyca), zmiany łuszczycopodobne.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych: Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa, tel.: + 48 22 49 21 301, faks: + 48 22 49 21 309, strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

Przechowywanie

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na pudełku i blistrze po określeniu: EXP. Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Tabletki pakowane w blistry z folii OPA/Aluminium/PVC/Aluminium:
Przechowywać w temperaturze poniżej 30°C. Przechowywać w oryginalnym opakowaniu w celu ochrony przed wilgocią.

Tabletki pakowane w białe blistry z folii PVC/PVDC/Aluminium:
Przechowywać w temperaturze poniżej 25°C. Przechowywać w oryginalnym opakowaniu w celu ochrony przed wilgocią.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

Co zawiera lek Conaret

Substancją czynną leku jest bisoprololu fumaran.
Conaret, 1,25 mg, tabletki: każda tabletką zawiera 1,25 mg bisoprololu fumaranu.

Conaret, 2,5 mg, tabletki: każda tabletkę zawiera 2,5 mg bisoprololu fumaranu.
Conaret, 3,75 mg, tabletki: każda tabletkę zawiera 3,75 mg bisoprololu fumaranu.
Conaret, 5 mg, tabletki: każda tabletkę zawiera 5 mg bisoprololu fumaranu.
Conaret, 7,5 mg, tabletki: każda tabletkę zawiera 7,5 mg bisoprololu fumaranu.
Conaret, 10 mg, tabletki: każda tabletkę zawiera 10 mg bisoprololu fumaranu.

Pozostałe składniki leku to: celuloza mikrokrystaliczna (typ 102), skrobia żelowana, kukurydziana, krospowidon (typ A), krzemionka koloidalna bezwodna, magnezu stearynian.

Conaret, 3,75 mg, tabletki, Conaret, 5 mg, tabletki, Conaret, 7,5 mg, tabletki, Conaret, 10 mg, tabletki zawierają żelaza tlenek żółty (E172);
Conaret, 3,75 mg tabletki, Conaret, 10 mg, tabletki zawierają żelaza tlenek brązowy (E172).

Podmiot odpowiedzialny

Zentiva k.s.
U kabelovny 130
Dolní Měcholupy
102 37 Praga 10
Republika Czeska

Wytwórca

Tabletki 1,25, 2,5 mg, 3,75 mg, 5 mg, 7,5 mg, 10 mg
Zentiva k.s.
U Kabelovny 130
Dolní Měcholupy
102 37 Praga 10
Republika Czeska

Tabletki 2,5 mg, 5 mg, 10 mg
S.C. Zentiva S.A.
B-dul Theodor Pallady nr 50, Sector 3
032266 Bukareszt

Rumunia

Powyższe dane mają charakter informacyjny i nie mogą zastąpić przeczytania ulotki leku ani wizyty u lekarza. Pełny wykaz informacji dotyczących stosowania leku znajduje się na ulotce produktu, dlatego zawsze przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania bądź skonsultuj się z lekarzem lub farmaceutą, gdyż każdy lek niewłaściwie stosowany zagraża Twojemu życiu lub zdrowiu.